

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 3. jula 2023. godine
Br. ref.: RK 2233/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI25/23

Podnosilac

Shpejtim Ahmeti

**Ocena ustavnosti rešenja Pml. br. 326/2022
od 27. septembra 2022. godine Vrhovnog suda**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Shpejtim Ahmeti, sa prebivalištem u Vitini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa Hajriz Lubishtani, advokat iz Vitine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje [Pml. br. 326/2023] od 27. septembra 2022. godine (u daljem tekstu: osporeno rešenje) Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud).
3. Osporeno rešenje je uručeno podnosiocu zahteva 12. oktobra 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim podnosilac zahteva navodi povredu njegovih prava, zagarantovanih članovima: 23. [Ljudsko dostojanstvo], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 33. [Načelo legaliteta i proporcionalnosti u krivičnim postupcima], 35. [Sloboda kretanja] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članovima: 6.1 [Pravo na pravično suđenje], 7. [Kažnjavanje samo na osnovu zakona], 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] Evropske konvencija o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 6. februara 2023. godine, zahtev je podnet Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 9. februara 2023. godine, predsednica Suda je odlukom GJR.KI25/23 imenovala sudiju Bajrama Ljatifića za sudiju izvestioca i odlukom KSH.KI25/23 imenovala članove Veća za razmatranje, u sastavu sudija: Safet Hoxha (predsedavajući), Nexhmi Rexhepi i Enver Peci (članovi).
8. Dana 20. februara 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog datuma, kopija zahteva podnosioca je dostavljena Vrhovnom sudu.
9. Dana 20. februara 2023. godine, Sud je tražio od Osnovnog suda u Gnjilanu-ogranak u Vitini (u daljem tekstu: Osnovni sud), da mu u roku od 15 (petnaest) dana dostavi povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporeno rešenje Vrhovnog suda.
10. Dana 31. marta 2023. godine, Osnovni sud je dostavio Sudu traženu povratnicu kojom se dokazuje da je podnosilac zahteva osporeno rešenje primio 12. oktobra 2022. godine.
11. Dana 25. maja, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 26. marta 2003. godine, Okružni sud u Gnjilanu (u daljem tekstu: Okružni sud) je presudom [P. br. 116/2002], oglasio podnosioca zahteva krivim za krivično delo

ubistva prema Krivičnom zakoniku Kosova (u daljem tekstu: KZK)], „*jer je 25. februara oko 19:00 časova u „Te Vneshta“ blizu sela Smira – Vitina, sa direktnim umišljajem, iz niskog motiva, na lukav i surov način, lišio života sada pokojnog A. J, iz sela Smira [...]. Okružni sud je istog osudio na efektivnu kaznu zatvora od 13 (trinaest) godina u koju mu je uračunato i vreme provedeno u sudskom pritvoru.*

13. U zakonskim rokovima, podnosilac zahteva je uložio žalbu Vrhovnom sudu protiv presude [P. br. 116/2002] Okružnog suda od 26. marta 2003, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja.
14. Dana 18. septembra 2003. godine, Vrhovni sud je presudom [Ap. br. 221/2003], potvrdio kaznu koju je izrekao Okružni sud podnosiocu zahteva. Vrhovni sud je naveo: „*Vrhovni sud ocenjuje da je osporena presuda, odnosno i izreka oslobađajućeg dela, jasna i razumljiva, pa je opis dat u izreci kako u osuđujućem tako i u oslobađajućem delu, konkretan i ničim se ne dovodi u pitanje (osim pravne kvalifikacije); sadrži odgovarajuće razloge o svim relevantnim činjenicama pravno-krivičnog predmeta u smislu člana 357 stav 7 ZKP-a, a u pogledu izvedenih dokaza, prvostepeni sud je dao dovoljno razloga koje i ovaj sud prihvata kao pravične, objektivne i koji se zasnivaju na spisima predmeta, osim pravne ocene, koje će ovaj Sud razraditi u nastavku ove presude*”.
15. Dana 23. oktobra 2004. godine, podnosilac zahteva je pušten iz zatvora, a kazna mu je suspendovana iz zdravstvenih razloga prema nalogu direktora Odeljenja za pravosuđe. Podnosilac zahteva je otišao na lečenje u Nemačku, gde i trenutno živi.
16. Dana 16. oktobra 2019. godine, Korektivna služba Kosova je izdala nalog [190/19] za međunarodnu poternicu protiv podnosioca zahteva i tražila od Regionalne policijske uprave u Gnjilanu da izvrši ovaj nalog.
17. Dana 12. marta 2020. godine, Osnovni sud je raspisao međunarodnu poternicu protiv podnosioca zahteva, na osnovu zahteva Specijalnog tužilaštva Kosova, pošto poslednje navedeno nije bilo u mogućnosti da izvrši međunarodni sudski poziv, jer se podnosilac zahteva nalazio u bekstvu.
18. Dana 9. februara 2022. godine, podnosilac je podneo zahtev Osnovnom sudu za suspenziju kazne zbog zastarelosti izvršenja kazne. Prema podnosiocu zahteva, on je izdržao ukupnu efektivnu kaznu od 7 (sedam) godina, 7 (sedam) meseci i 20 (dvadeset) dana, dok mu je preostalo 5 (pet) godina, 5 (pet) meseci i 10 (deset) dana za izdržavanje kazne. Međutim, podnosilac zahteva ističe da je od 23. oktobra 2004. godine, kada je pušten iz zatvora zbog zdravstvenih razloga, do 9. februara 2022. godine, kada je podneo ovaj zahtev, prošlo 17 (sedamnaest) godina i 3 (tri) meseca. Shodno tome, on navodi da je, prema Krivičnom zakoniku Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK), nastupila apsolutna zastarelost izvršenja kazne, jer nadležni sud za izvršenje kazne nije preduzeo nijednu radnju niti je uputio poziv podnosiocu zahteva za izdržavanje kazne.
19. Dana 15. juna 2022. godine, Osnovni sud je, presudom [Ed. br. 23/2004], odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca. Osnovni sud je obrazložio sledeće:

„U tom smislu i uzimajući u obzir činjenicu da je osuđeni, dok je izdržavao kaznu zatvora u zatvoru u Dubravi, dana 23.10.2004. godine pušten iz te institucije zbog zdravstvenih razloga i njegova kazna zatvorom mu je suspendovana, nije tekao rok zastarelosti. To je regulisano članom 99 stav 2 Krivičnog zakona SFRJ-a od 01.07.1977. godine koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela, koji propisuje: „Zastarevanje ne teče za vreme za

koje se po zakonu izvršenje kazne ne može preduzeti“. To propisuje i Privremeni krivični zakonik, koji je bio na snazi u vreme kada je osuđenom suspendovana kazna, koji u članu 94 stav 2 izričito propisuje: Rok zastarevanja ne teče za bilo koje vreme tokom kojeg prema zakonu ne može da bude započeto izvršenje kazne“. Takođe, tako nešto propisuje i član 110 stav 2 Krivičnog zakonika Kosova, koji je na snazi od 01.01.2013. godine. Sud je, shodno tome, pomenuo krivične zakonike, jer je ocenio primenu povoljnijeg zakona za osuđenog, međutim, ta stvar je na isti način regulisana u svim gore navedenim krivičnim zakonicima“.

„Na osnovu svega napred navedenog, Sud ocenjuje da nije u svakoj situaciji izvršenje kazne zastarelo, jer zastarevanje nije počelo od trenutka kada je osuđenom bilo nemoguće obezbediti izdržavanje preostale kazne zatvorom u skladu sa pravilima koja su propisana Zakonom br. 04/L -149 o izvršenju krivičnih sankcija iz člana 94 stavova 1 i 2 koje okrivljeni nije poštovao, stoga, još uvek nije protekao relativni rok zastarelosti od 15 godina za krivična dela za koja je propisana kazna preko 10 godina iz člana 97 stav 2 Krivičnog zakona RSFJ, kao važeći zakon u to vreme, niti u naknadnom Krivičnom zakoniku“.

20. Dana 18. juna 2022. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu protiv rešenja (Ed. br. 23/2004) Osnovnog suda, zbog povrede zakonskih odredbi i pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja. Podnosilac zahteva je obrazložio da je preostali deo kazne 5 (pet) godina, 5 (pet) meseci i 10 (deset) dana, pa se zastarelost izvršenja kazne računa na osnovu tog perioda, a ne u ukupnoj kazni od 13 (trinaest) godina.
21. Dana 27. juna 2022. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [PN. br. 665/2022], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva. Apelacioni sud je istakao:

„Krivično veće Apelacionog suda ocenjuje da nisu održivi gore izneti ožalbeni navodi branioca osuđenog da je u ovom krivičnom predmetu nastupila zastarelost izvršenja krivičnog gonjenja i da je zaključak prvostepenog suda pravičan i zasnovan na zakonu, isti ne sadrži povrede za koje ovaj sud obavezno vodi računa po službenoj dužnosti, dakle isti je donet u skladu sa pozitivnim zakonom, izreka rešenja je razumljiva i bez protivrečnosti sadrži i razloge koji se odnose na odlučne činjenice iznete u obrazloženju, dok je, s druge strane, prvostepeni sud pravilno postupio kada je odbio zahtev osuđenog za zastarevanje izvršenja kazne, sa obrazloženjem da se u konkretnom slučaju ne radi o relativnom niti o apsolutnom zastarevanju izvršenja kazne zatvora“.

“Činjenica je da je osuđenom izrečena kazna zatvora u vremenskom trajanju od 13 (trinaest) godina, a u odredbi člana 99 stav 2 Krivičnog zakona SFRJ-a od 01.07.1977. godine (primenjiv u konkretnom slučaju, primenjiv zakon u vreme izvršenja krivičnog dela), propisano je da zastarevanje ne teče za vreme za koje se po zakonu izvršenje kazne ne može preduzeti. U konkretnom slučaju i iz spisa predmeta proizilazi da je prvostepeni sud preduzeo gore navedene radnje, koje prekidaju zastarevanje izvršenja kazne, kao što propisuje Privremeni krivični zakonik koji je bio na snazi u vreme kada je osuđenom suspendovana kazna, dok je u članu 94 stav 2 propisno da rok zastarevanja ne teče za bilo koje vreme tokom kojeg prema zakonu ne može da bude započeto izvršenje kazne; isto tako propisuje i član 110 stav 2 Krivičnog zakonika Republike Kosovo od 01.01.2013. godine, stoga, proizilazi da se ne radi o relativnom zastarevanju izvršenja kazne, jer nije protekao rok od dve godine

kao što je propisano u odredbi gore navedenog člana. Međutim, s druge strane, u odredbi člana 108 stav 2 KZRK-a je propisano: "Zastarelost izvršenja kazni neće biti računata ukoliko se osuđeno lice ne pojavi ili se ne preda da bi služilo kaznu zatvora". Prvostepeni sud je pravilno ocenio i shodno tome pomenuo gore navedene zakonske odredbe i pravilno ocenio da je ova stvar, tačnije zastarelost izvršenja kazne kao u konkretnom slučaju, isto regulisana u svim gore navedenim krivičnim zakonicima i uzimajući u obzir da je prvostepeni sud preduzeo radnje u tom smislu, tada proizilazi da se ne radi o relativnom izvršenju kazne, pa navodi osuđenog kao takvi nisu osnovani".

"Takođe, krivično veće ovog suda ocenjuje da u konkretnom slučaju nema ni apsolutne zastarelosti izvršenja kazne, kako se pogrešno tvrdi u žalbi osuđenog, jer je u odredbi člana 110 stav 6 KZRK-a utvrđeno: „Izvršenje kazne se zabranjuje u svakom slučaju u kom je proteklo dvostruko vreme potrebno za zastarelost”.

22. Dana 15. avgusta 2022. godine, podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv rešenja [PN. br. 665/2022] Apelacionog suda, zbog bitne povrede zakonskih odredbi ZKPRK-a i KZRK-a. Prema podnosiocu zahteva: „Obračun izvršenja kazne, tačnije zastarelosti izvršenja kazne, računa se od datuma obustave izvršenja, tj. 23.10.2004. godine, a u ovom slučaju treba se računati od momenta obustave izvršenja 23.10.2004. godine“. Prema njemu, „U konkretnom slučaju se nesumnjivo radi o dvostrukom zastarevanju apsolutne zastarelosti izvršenja kazne. Bez obzira na ovo, od dana prestanka kazne 23.10.2004. godine do pokretanja prve radnje od strane Osnovnog suda u Gnjilanu 12.03.2020. godine proteklo je više od 15 godina, koliko je neophodno za zastarelost izvršenja preostale kazne od 5 godina i 5 meseci i 10 dana osuđenog”.

23. Dana 27. septembra 2022. godine, Vrhovni sud je, rešenjem [PML. br. 326/2022], odbio, kao neprihvatljiv, zahtev za zaštitu zakonitosti. Vrhovni sud je obrazložio sledeće:

„Prema odredbi člana 432. ZKPRK-a, zahtev za zaštitu zakonitosti se može podneti samo protiv sudskih pravosnažnih odluka ili protiv sudskog postupka koji je prethodio donošenju takve odluke nakon okončanja krivičnog pravosnažnog postupka na osnovu povrede krivičnog zakona, zbog suštinske povrede odredaba krivičnog postupka shodno članovima 384. stava 1. ovog zakonika ili na osnovu drugih povreda odredaba krivičnog postupka, ako su te povrede uticale na zakonitost sudske odluke. Prema stavu 4 ovog člana, zahtev za zaštitu zakonitosti može da bude podnet u toku krivičnog postupka koji nije konačno završen samo protiv konačnih odluka koje se odnose na određivanje ili produženje sudskog pritvora. Krivični postupak uključuje istražnu fazu, fazu podizanja optužnice i izjašnjavanja, fazu sudske rasprave i fazu pravnog sredstva. U konkretnom slučaju, nadležni osnovni sud je odbio zahtev branioca osuđenog za obustavu izvršenja kazne zbog zastarevanja, koji je potvrdio drugostepeni sud; dakle, ne radi se o pravosnažnoj odluci kojom je okončan krivični postupak, niti se radi o određivanju ili produženju pritvora, već o odluci donetoj u postupku izvršenja krivične sankcije, stoga, ovaj sud ocenjuje da je zahtev neprihvatljiv”.

24. Dana 1. novembra 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo podnesak Osnovnom sudu, kojim je tražio da se obustavi postupak izvršenja kazne za preostali deo kazne osuđenog (Sh.A.) i da se povuče međunarodna poternica od 13. marta 2020. godine, izdata od strane Kosovske policije.

25. Dana 4. novembra 2022. godine, Osnovni sud je putem službene beleške [ED. br. 23/2004], opisao podnosiocu zahteva ceo tok sudskog postupka hronološki, od početka do kraja.
26. Dana 7. novembra 2022. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu protiv službene beleške [ED. br. 23/2004] Osnovnog suda, zbog povrede zakonskih odredbi i pogrešne primene materijalnog prava.
27. Dana 28. decembra 2022. godine, Apelacioni sud je doneo prateći akt [PN br. 1285/2022], i odlučio na sledeći način: „*U smislu zakonskih odredbi Zakona o sudovima i Zakonika o krivičnom postupku Republike Kosovo, vraćamo vam spise predmeta, jer žalba uložena protiv službene beleške, nije predviđena zakonskim odredbama kao vrsta odluke protiv koje je dozvoljeno pravno sredstvo*”.

Navodi podnosioca

28. Podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim rešenjem Vrhovnog suda povređena ustavna prava, zagarantovana članovima: 23. [Ljudsko dostojanstvo], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 33. [Načelo legaliteta i proporcionalnosti u krivičnim postupcima], 35. [Sloboda kretanja] Ustava u vezi sa članovima: 6.1 [Pravo na pravično suđenje], 7. [Kažnjavanje samo na osnovu zakona] i 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] EKLJP-a.
29. Podnosilac zahteva navodi: „*Osuđeni se nalazio na izdržavanju kazne od 3. marta 1997. godine do 23. oktobra 2004. godine, kada mu je prekinuto izdržavanje kazne zbog njegovog zdravstvenog stanja, i isti od 23. oktobra 2004. godine do danas nije nastavio da izdržava kaznu prema pravosnažnoj presudi. U konkretnom slučaju, u ovom stanju dolazi do izražaja institut zastarelosti krivične sankcije-kazne. U ovoj stvorenoj situaciji osuđenog (Sh.A). od zatvora od 7 godina. 7 meseci i 20 dana. istom je prestalo još 5 godina, 5 meseci i 5 dana, dok osuđeni nikad nije bio pozvan pozivom ili nalogom da izdržava kaznu, pa je tako nastupila zastarelost izvršenja kazne protekom roka od 10 godina od dana oslobađanja iz zatvora 23.10.2004. godine (vidi zakonsku odredbu člana 108 stav 1.1.4 u vezi sa članom 3. KZRK-a u vezi sa članom 110 stav 6 Zakonika br. 04/L-082). U konkretnom slučaju imamo rešenja sudova koja su doneta u suprotnosti sa članom 31. Ustava*“.
30. Podnosilac zahteva takođe navodi: „*Punomoćnik osuđenog je ponovo tražio da Osnovni sud u Gnjilanu – ogranak u Vitini tačno utvrdi vreme zastarelosti kazne za preostali period kazne – zatvora za izvršenje –5 godina, 5 meseci i 10 dana. Sud je 4.11.2022. godine odlučio po zahtevu strane sa službenom beleškom, tako što je samo opisao situaciju. Dakle, službenu belešku suda kojom odlučuje na zahtev strane, smatramo kao slučaj koji nije poznat u analima pravde. Protiv službene beleške je uložena žalba Apelacionom sudu u Prištini i Apelacioni sud nije uopšte odlučio, dakle, pratećim aktom je vraćen predmet prvostepenom sudu bez obrazloženja i nije pomenuta nijedna zakonska odredba. Stoga, nema zakonskih odredbi u ovim zakonima koje utvrđuju da se o žalbi strane odlučuje pratećim aktom, što znači da se očigledno bavimo pogrešnom primenom zakona i povredom osnovnih prava strane iz člana 32. Ustava Kosova, tj. prava na ravno sredstvo*“.
31. Podnosilac zahteva na kraju traži od Suda da proglasi njegov zahtev prihvatljivim, da proglasi neustavnim rešenja Osnovnog suda, Apelacionog suda i Vrhovnog suda i da vrati predmet Osnovnom sudu na ponovno odlučivanje.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.
2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.
3. Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.
4. Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.
5. Svako ko je optužen za krivično delo će se smatrati nevinim, sve dok se ne dokaže njegova/njena krivica, u saglasnosti sa zakonom.

Član 32 [Pravo na pravno sredstvo]

Svako lice ima pravo da koristi pravna sredstva na sudske i administrativne odluke, koje uskraćuju njena/njegova prava ili interese, na zakonom propisan način.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6 (Pravo na pravično suđenje)

1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.

[...]

Krivični zakonik br. 06/L-074 Republike Kosovo

Član 101 (Zastarelost izvršenja kazne)

1. Osim ako je drugačije određeno u ovom zakoniku, izrečena kazna se ne može izvršiti kad protekne:

- 1.1. trideset (30) godina od osude na doživotni zatvor;
- 1.2. dvadeset (20) godina od osude na kaznu zatvora preko deset (10) godina;
- 1.3. petnaest (15) godina od osude na kaznu zatvora preko pet (5) godina;

- 1.4. deset (10) godina od osude na kaznu zatvora preko tri (3) godine;
 - 1.5. šest (6) godine od osude na kaznu zatvora preko jedne (1) godine; i
 - 1.6. četiri (4) godine od osude na kaznu zatvora do jedne (1) godine ili novčane kazne.
2. Zastarelost izvršenja kazne se prekida kad se osuđeni ne pojavi ili se ne preda na izdržavanje kazne zatvora.

Član 103 **(Početak i prekid rokova zastarelosti izvršenja kazne)**

1. Rok zastarelosti izvršenja kazne počinje da teče od dana pravosnažnosti presude, a u slučaju opoziva alternativne kazne zastarevanje počinje od dana pravosnažnosti odluke o opozivu.
2. Rok zastarelosti ne teče za vreme dok izvršenje kazne, shodno zakonu, ne može da započne.
3. Ako je kazna smanjena oprostom ili odlukom suda po vanrednom pravnom leku, vreme početka roka zastarelosti određuje se prema novoj kazni, dok se rok zastarelosti računa prema prvobitnoj osudi.
4. Rok zastarelosti prekida se svakom radnjom koju preduzme nadležni organ u cilju izvršenja kazne.
5. Novi rok zastarelosti počinje da teče posle svakog prekida.
6. Zabranjeno je izvršenje kazne u svakom slučaju kad protekne dvostruko duže vreme od vremena potrebnog za zastarelost.
7. Odredbe stavova 2. do 5. ovog člana takođe se primenjuju na zastarelost izvršenja dopunskih kazni i mera obaveznog lečenja.

Ocena prihvatljivosti zahteva

32. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
33. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava u vezi sa stavom 4, člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuju:

Član 113

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli svo ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

[...]

34. Sud dalje razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu, odnosno članovima 47, 48 i 49. Zakona, koji propisuju:

Član 47

[Individualni zahtevi]

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena svo ostala zakonom određena pravna sredstva“.

Član 48

[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

Član 49

[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta ...“.

35. Sud ponavlja da rok od 4 (četiri) meseca počinje da teče od „poslednje odluke“ u postupku iscrpljivanja pravnih sredstava, kojom je odbijen zahtev podnosioca (predmet ESLJP-a [Paul i Audrey Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva](#), br. 46477/99, odluka od 14. marta 2002. godine).
36. Sud podseća da podnosilac zahteva mora da iscrpi sva pravna sredstva za koja se očekuje da su delotvorna i dovoljna. Samo delotvorna sredstva se mogu uzeti u obzir od strane Suda, pošto podnosilac ne može da produži striktno rokove koji su propisani Zakonom i Poslovníkom, pokušavajući da iskoristi pravna sredstva pred institucijama koje nemaju nadležnost da pruže zaštitu prava zbog kojih se žali podnosilac zahteva ([KI120/17](#), podnosilac *Hafiz Rizahu*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. decembra 2017. godine; [KI118/20](#), podnosilac *Selim Leka*, rešenje o neprihvatljivosti od 21. oktobra 2021. godine; [KI144/22](#), podnosilac *Sebahate Dervishi*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. novembra 2022. godine; [KI234/21](#), podnosilac *N.P.N "Clirimi"*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. juna 2022. godine).
37. Sud primećuje da je podnosilac zahteva, dana 9. februara 2022. godine, podneo zahtev Osnovnom sudu za suspenziju kazne zbog zastarelosti izvršenja. Prema njegovim navodima, od 18. septembra 2003. godine, kada je odluka postala pravosnažna, do 9. februara 2022. godine, kada je podnet zahtev, proteklo je više od 18 (osamnaest) godina.
38. Sud primećuje da je Osnovni sud odbio zahtev i navode podnosioca zahteva koji se odnose na zastarelost izvršenja kazne i obrazložio da od 23. oktobra 2004. godine, kada je podnosilac zahteva pušten iz zatvora i kada mu je suspendovana kazna, nije tekao rok za zastarelost izvršenja kazne. Inače, dana 27. juna 2022. godine, Apelacioni sud je rešenjem [PN. br. 665/2022] odbio žalbu podnosioca zahteva i saglasio se sa ocenama Osnovnog suda.
39. Sud primećuje da je podnosilac podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti protiv rešenja Apelacionog suda. Dana 27. septembra 2022. godine, Vrhovni sud je odbacio zahtev za zaštitu zakonitosti kao neprihvatljiv, sa obrazloženjem da se zahtev za zaštitu zakonitosti ne može podnositi u postupku izvršenja krivične sankcije.
40. Sud ocenjuje da "poslednju odluku" u postupku iscrpljivanja pravnih sredstava predstavlja rešenje [PN. br. 665/2022] Apelacionog suda od 27. juna 2022. godine. Sud ocenjuje da je Vrhovni sud odbio zahtev za zaštitu zakonitosti kao nedozvoljen, sa obrazloženjem da ovo pravno sredstvo nije predviđeno u predmetima izvršenja krivičnih sankcija. Shodno tome, podnosilac zahteva je iskoristio pravno sredstvo koje je nedelotvorno prema važećem zakonodavstvu.
41. Sud primećuje da je podnosilac zahteva podneo žalbu Sudu dana 6. februara 2023. godine, dok je rešenje [PN. br. 665/2022] Apelacionog suda doneto 27. juna 2022. godine. Shodno tome, Sud ocenjuje da je zahtev podnosioca zahteva podnet nakon isteka roka od 4 (četiri) meseca.

42. U zaključku, iz prethodno izloženih razloga, Sud utvrđuje da zahtev nije podnet u zakonskom roku koji je određen članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika i, shodno tome, Sud ne može da razmatra meritum slučaja, odnosno da li su osporenim rešenjem povredena ustavna prava podnosioca zahteva.

IZ TIH RAZLOGA

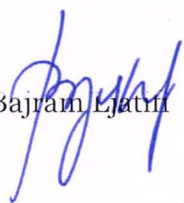
Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20. i 47.1 Zakona i pravilom 59 (a) Poslovnika, dana 25. maja 2023. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama i da u skladu sa članom 20.4 Zakona objavi isto u Službenom listu;
- III. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatić

Predsednica Ustavnog suda

Ernesa Caka-Nimani

